

Καὶ τοῦ καρφώνου τὴν καρδιά μ' ἀσφατερὸ χαντζάρι:
—Μπέη μου παίρνεις τὴν ζωὴ—τὴ σκλάβά δὲν τὴν παίρνεις!

Κ' ἡ κόρη κλαίει, δέρνεται, πισθάγκωνα δεμένη·
Σὰν ποῦ νὰ φύγῃ, ποῦ νὰ πᾶ μέσα 'ς τὴ μαύρη νύχτα;
Κ' ὁ λαθωμένος τῆς 'μιλιεῖ' καὶ τὴ γλυκοφωνάζει:

—Κόρη μου, μὴ με σκιάζεσαι, καὶ μὴ με καταριέσαι·
Βγίνει ἡ ψυχὴ ἀπ' τὰ στήθια μου, 'εἰ λίγο θὰ 'πεθάνω...
Μον' ἔλα, κοντοζύγωσε, γονάτισε 'ς τὸ χῶμα,
Πρὶν φυλασθοῦν τὰ χέρια μου νὰ κόψω τὸ σχοινί σου,
Νὰ φύγῃς, νὰ 'λευθερωθῆς: τί σὲ πονεῖ ἡ καρδιά μου·
Εἶχ' ἀδερφοῦλα μιὰ φορὰ πῶμοιζε μετ' ἐσένα!...

Κ' ἡ κόρη ἐκοντοζύγωσε καὶ τὸ σχοινί τῆς κόβει.
Κάνει νὰ φύγῃ, νὰ κρυφθῇ, μὴν ἔρθουν καὶ τὴν βροῦνε
Καὶ πάλι κἀτὶ τὴν τραβᾷ κοντὰ 'ς τὸ λαθωμένο...
Ξεχνᾷ ποῦνε κληρότοικρος καὶ χριστιανὸς προδότης,
Μόνο τὸν βλέπει ὅπου πονεῖ καὶ σπαρταρᾷ 'ς τὸ χῶμα
Καὶ νοιώθει: μιὰ κρυφὴ χαρὰ τὸν πόνο του νὰ γιάνη.

—'Ετσι ἡ γυναῖκα ἐπλάσθηκε γιὰ νὰ πονῆ τοὺς ἄλλους!

Τοῦ κάκου σχίζει τὴν ποδιά νὰ δέσῃ τὴν πληγὴν του·
'Ο υἱὸς δὲν ἔχει πλεῖα 'μιλιὰ κι' ὁ υἱὸς ζωὴ δὲν ἔχει...
Μόνο 'σὰν νὰ μαλάχθηκε, σὰν νὰχε μετανοίωσῃ,
Σὰν ν'ἄνοιξε ποδὸς ἄγγελος παρέστεικε κοντὰ του,
'Ἡμέρωσεν ἡ ὄψις του 'ς τὴν ὑστερήν του ὥρα
Κ' ἀπ' τὰ θολὰ τὰ μάτια του δυὸ δάκρυα κυλοῦνε,
Δυὸ δάκρυα ποῦ πλένουνε τὴν μαύρην τὴν ψυχὴν του...

'Ο υἱὸς σὰν τοῦρκος ἔζησε, σὰν χριστιανὸς πεθαίνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, ἣν ὁ Κάρολος Βιμπέρ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ 'Ιατροδικαστικῇ αὐτοῦ, αἱ αὐτοκτονίαι ἐπολλαπλασιάσθησαν μεγάλως ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Ἐν ᾧ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τοῦ 1826 μέχρι τοῦ 1830 ἐγένοντο 1500, ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1880 ἐγένοντο ἑξικισχίλια. Συνηθέστερα: εἶνε αἱ αὐτοκτονίαι τῶν ἀνδρῶν. Ἐξ 162636 αὐτοκτονηθέντων ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1876 ἄνδρες μὲν ἦσαν 125766 γυναῖκες δὲ 36870, ἦτοι ἀναλογοῦσι 10 γυναῖκες ἐπὶ 34 ἀνδρῶν. Αἱ πλεῖστοι αὐτοκτονίαι γίνονται κατ' Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον, διπλάσιαι περίπου τῶν κατὰ τὸν χειμῶνα. Οἱ τρόποι τῆς αὐτοκτονίας εἶναι διάφοροι, καὶ ἄλλοις τούτων προτιμῶσιν οἱ ἄνδρες, ἄλλοις δὲ αἱ γυναῖκες. Παρατηρεῖται δ' ἡ ἐπομένῃ ἀναλογία ὡς πρὸς τοῦτο: ἐπὶ χιλίων αὐτοκτονιῶν, αὐτοκτονοῦνται διὰ στραγγαλισμοῦ ἢ ἀπαγχονίσσεως ἄνδρες μὲν 473 γυναῖκες δὲ 320· διὰ πνιγμοῦ ἐν ὕδατι ἄνδρες 244, γυναῖκες 426· διὰ πυροβόλων ὄπλων ἄνδρες 134, γυναῖκες 7· δι' ἀσφιδίας ἐξ ἀνθρώπων ἄνδρες 58, γυναῖκες 122· διὰ κωπτερῶν ὄπλων ἄνδρες 42, γυναῖκες 27· διὰ κατακρημνίσσεως ἄνδρες 27, γυναῖκες 52· διὰ δηλητηρίου ἄνδρες 16, γυναῖκες 40· διὰ ποικίλων ἄλλων τρόπων ἄνδρες 10, γυναῖκες 5.

Βιομηχανικὴ τις ἐταιρία ἐν Λὸς Ἄγγελος τῆς Νοτίου Καλιφρονίας ἔλαβε τὸ προνόμιον τῆς ἐφευρέσεως κατασκευῆς χάρτου ἐκ τῶν φύλλων ἀλόης τινοῦ καλουμένης ἐπιστημονικῶς 'Υούκκης τῆς βραχυφύλλου

(*Yucca breviflora*.) Τὸ φυτὸν τοῦτο φύεται ἐν ἀφθονίᾳ ἐν ταῖς πυκνοτάταις δάσεσι τῆς Νοτίου Καλιφρονίας, τῆς Οὐτάχ, τῆς Ἀριζόνης καὶ τοῦ βορείου Μεξικοῦ. Ἡ ποιότης τοῦ οὗτω κατασκευαζομένου χάρτου εἶναι πολλῶν ἀνωτέρω τοῦ ἐξ ἀχύρου χάρτου, εἰς ὃν ἐκτυποῦνται αἱ πλείστοι τῶν ἐφημερίδων καὶ βιβλίων, ἡ δὲ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι ἰδία.

'Επιστήμων Βέλγων, μελετήσας ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Βρυξελλῶν τὰ κατὰ τὴν ὀπτικὴν τῶν ἐντόμων, κατέληξεν εἰς τὰ ἐπόμενα κορίσματα. Τὰ ἡμέροβια ἔντομα ἔχουσι χρεῖαν ἀπλέτου φωτός, διότι ἀσθενοῦς ὄντος τοῦ φωτός ἀδυνατοῦσι νὰ πετάσωσιν ἀσφαλῶς παραπλανώμενα ἐν τῇ δρόμῳ των. Οἱ ἀπλοὶ ὀφθαλμοὶ τῶν ἐχόντων σύνθετον τὸν ὀφθαλμὸν ἐντόμων ἐλαχίστην ἔχουσι χρησιμότητα καθόλου δὲ τὰ τοιαῦτα ἔντομα δὲν διακρίνουσιν τὸ σχῆμα τῶν ἀντικειμένων ἢ ἀμυδροτάτην ἔχουσιν ἔννοιαν αὐτῶν.

'Ἐν ἐκτάκτῳ φύλλῳ τῆς Ἀκροπόλεως φιλοκάλως ἐκτετυπωμένῳ, ἐδημοσιεύθησαν ποιήματα, γινῶμαι, κρίσεις ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν λογίων περὶ Μακεδονίας καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ αὐτῆς. Ἐκ τοῦ φύλλου τούτου σταχυολογοῦμεν τὰς ἐπομένας σκέψεις ἐπιφανῶν ξένων:

Age quod agis (ἐνεργῶν ἐνέργει σπουδαίως) εἶναι τὸ ἔμβλημα τοῦ σοφοῦ. (Φερδ Λεσσέψ.)

'Ἡ Ἑλλάς καὶ πάντες οἱ λαοί, οἵτινες ὑπέστησαν τὴν οἰκτρὰν κατάκτησιν τοῦ ἸΕ' αἰῶνος, ὁμοιάζουσι τοὺς πρὸς βορρᾶν τῆς Σκανδιναβίας λειμῶνας, οἵτινες διατηροῦνται ὑπὸ τὴν χιόνα ὑπὸ τὸ πένθιμον αὐτὸ κάλυμμα διδάσκειται ἢ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην. (Ἐρνέστος Ἰενάν.)

'Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, γινομένη καὶ πάλιν Ἑλληνικῇ, θέλουσι σχηματισθῆ τὰ ρεύματα ἐκεῖνα τῶν ἰδεῶν, αἵτινα ἐν μεγάλῃς ἐποχαῖς προσήγγισαν τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὴν Δύσιν. (Ἰουλίᾳ Ἀδάμ.)

'Ο Ἀλέξανδρος ἦτο ὁ μέγιστος τῶν Ἑλλήνων. Εἶνε δυνατὸν ἢ Μακεδονία, ἢ κοιτὶς του, νὰ μὴ ἦτο Ἑλληνικῇ; Ἐκεῖθεν ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εἰσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἡ Μακεδονία μόνον εἰς φυλὴν πολιτισμένην δύναται ν' ἀνήκῃ.

(Ο. Μεζιέρ.)

Ἐῖθε ἡ χώρα, ὅπου ὁ Ἀριστοτέλης τὸν υἱὸν τοῦ Φιλίππου ἐδίδασκε, καὶ πάλιν νὰ προέλθῃ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ περὶοικοὶ οὐδέποτε νὰ λησμονήσωσι τὴν σημασίαν τοῦ τόπου τούτου.

(Ἐρνέστος Κούρτιος.)

Σὺ ὄψιγενὲς Ὀαρραλέον τέκνον Ἑλλήνων
νικητριά ποτε τῆς Ἀνατολῆς, Μακεδονία,
πιστῶς διαφύλαττε τὴν μητρικὴν γλῶσσαν,
ἕως οὐ εἰσέλθῃς εἰς τὸν πάτριον οἶκον!

(Richard Boeckh.)